OD NAŠICH PŘÁTEL

BURWELL, Nebr., 22. září '15. — Ctěná redakce "Pokroku!" Dopis p. Kroupy z Omahy, otištěný v posledním čísle ctěného vašeho listu, pobádá mě k tomu, bych požádal vás o dopřání místa těmto několika řádkům. — Není úmyslem mým, vésti snad nějakou nemístnou polemiku, to nikoliv; nebo naopak, pěti snad nějaké chvalozpěvy, toho jsem dalek. — Však dopis p. Kroupy vzbudil ve mně mnohé dávno již zapadlé upomínky, které, jakoby kouzelným proutkem dotknuté, nově oživené vryly se hlouběji v duši mou. Upomínky tyto předvádí na mysl mou mnohá mně drahá nezapomenutelná místa, v kterých prožil jsem několik bezstarostných let jinošských. Místa ta jsou mně drahá tím více, poněvadž katastr obce, v které nalézal se dočasný domov mých rodičů, přiléhal těsně k obvodu královského horního města Kutné Hory. Otec můj vlastníval též parcel pozemku nedaleko rovin, jímž trůní tak zvaná královská halda vedle cesty vedoucí od Perštenice ke Kutné Hoře kolem bývalého popraviště. — Zde za velikého účastenství lidu odbývána byla poslední veřejná poprava [illegible] dána dalečka z Kr[illegible] u Německého Brodu. Jak můj otec se mnou sdělil, byl prý jsem s ním této popravě v útlém mém věku přítomen; na to ovšem se nepamatuji. Pamatuji se však na to, že o několik let později s jinými hochy, jdouce kolem, vyhledávali jsme v drnu za [illegible] dosti znatelná místa, kde druhdy žakan byl upevněn. — Zhusta nalézali jsme i přívalem vody na vrch vyplavenou zpola zetlelou kost některého z četných zde odpravených a do lůna země uložených delikventů. — Odtud jakož i téměř z každého místa od města na východ naskytuje se příležitost oku pozorovatele, obdivovati se nádherné přímo báječné panoramě, která úžaslým našim zrakům před námi se rozvinuje. — Jest to úchvatný pohled na toto staroslavné a kdysi po Praze v Čechách první město. K tomu přispívá ovšem překrásné romantické okolí. Se strany jiho-východní v hlubokém níže města se rozkládajícím, hojně stromy věnčeném údolí, protéká zde onde kol skalních útesů říčka Vrchlice (Pách) — jméno této říčky, domnívám se, osvojil sobě slavný náš básník Jaroslav Vrchlický. V levo nad říčkou na strmé stráni vypíná se nádherný gotický velechrám sv. Panny Barbory se svými štíhlými věžemi a nesčíslnými oblouky, které spojují četné věžičky kolem střechy chrámové, na které v závratné výši nalézají se různé chodby a balkony. — Celá velikolepá klenba chrámová spočívá uvnitř na četných mohutných sloupech, které jsou též oporou rozsáhlé galerie po obou bočních stranách lodi chrámové. Vedle hlavního oltáře jest zde ještě několik postranních. Jeden z těchto zdoben jest starým velice cenným obrazem od proslulého malíře Petra Brandla. Vysoká gotická okna zdobena jsou pestrou uměleckou malbou. Mimo mnohé jiné památky, chová chrám tento v nitru svém ohromné varhany, jediné snad svého druhu. V neděli o 9. hodině scházívala se sem vždy větší část městské elity a staršího dorostu z města i okolí, k velké mši, provázené mohutným zvukem zmíněných varhan. — Po pravé straně chrámu nad strmou strání zdvihá se vysoká dlouhá hradba, zdobená sochami svatých. Za ní nalézá se rozsáhlá promenáda, sáhající až k městu. V pozadí jejím vypíná se hrdě nekonečně dlouhá do "F" stavěná budova, u svých konečných bodů a ve svém středu opatřená jest věžmi. Jest to památka z dob císaře Ferdinanda. Původně to byl klášter jesuitský; císař Josef II. přeměnil jej ve vojenskou akademii. Později ubytován zde byl prapor myslivců, v době novější slouží budova tato za kasárny pro vojsko různých zbraní. — Několik kroků odtud stojí ponurá budova krajského soudu. V této z levé strany v přízemí, těsně u hlavního vchodu, nalézá se porotní síň, památná tím, že Karel Havlíček, tehdejší vydavatel Slovana v Hoře Kutné, pro tiskový přečin stál před soudci z lidu. Při odbývaném přelíčení sám vedl svoji obhajobu, načež porotou osvobozen. Otec můj nalézal se tehdy též mezi četnými jeho přáteli v síni porotní. Nesčetné davy lidu, kterým nebylo popřáno do přeplněné síně se prodrati, dovedly vystáti celé hodiny před trestním soudem, vyčkávajíce výnos poroty. — Poněkud zpět nad Páchem na srázném kopci, na rohu Jesuitské ulice, vypíná se hrdě starobylý prostranný dům, někdejší sídlo velmože rodiny šlechtické. — V minulém století přeměněny byly starobylé prostranné gotické síně ve školní světnice. Za mého dětství nalézala se zde čtyřtřídní c. k. hlavní škola spolu se čtyřtřídní školou měšťanskou. Později umístěn zde byl ústav učitelský a škola měšťanská přeložena do starobylého vlašského dvora. — Dále spočine oko naše na vysoké věži děkanského chrámu sv. Jakuba, v níž umístěn jest ohromný hodinový stroj s obrovským ciferníkem, viditelným téměř po celém městě. Ve středu věže zavěšeno jest několik zvonů, mezi nimiž jeden značné váhy — jménem [illegible] — jehož zvuk nese se [illegible] dálky. Nahoře v jedné čtyři věže jest světnička [illegible] který zastává též funkci zvoníka. Z této v[illegible] krásná vyhlídka a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] místo v kopuli věže, [illegible] [illegible] zvony [illegible] [illegible] [illegible] do dalekého [illegible] okolí. — Nedaleko odtud rozkládá se zahrada, tak zvaná Ruthardka. V době, když stříbrné doly kutnohorské nalézaly se v nejlepším rozkvětu, žila zde bohatá patricijská rodina Ruthardů, kterou slavný rodák Kutnohorský, Kajetán Tyl, ve své knize Rozina Ruthardova svým pérem tak mistrně zvěčnil. — Nedaleko chrámu sv. Jakuba na bývalém jirchářském, nyní Havlíčkově náměstí, které upraveno jest v pěkný park, stojí v jihozápadním rohu stará věkovitá budova, tak zvaný vlašský dvůr, kde za časů, když se v okolí města dolovalo stříbro, nalézala se mincovna, ve které za panování krále Vladislava se razily první české groše. — Často býval zde hostem některý z českých králů, zvláště Václav IV., který podepsal zde tak zvaný dekret Kutnohorský, kteréžto události pod tím samým názvem, Kajetán Tyl, ve svých sebraných spisech věnuje celou knihu. — V budově na straně západní nalézá se malá kaple s nádhernou přímo oslňující úpravou. Oltářní ozdoby, jakož i menší předměty zhotoveny jsou z ryzího stříbra, pocházejícího z druhdy slavných dolů Kutnohorských. — Dík archeologickému sboru Vocel, v jehož čele nalézal se v letech sedmdesátých osvědčený lidumil a vzorný lékař, stařičký dr. Staně. Tomuto sboru přičísti dlužno hlavní zásluhu o uchování vzácných těchto památek věkům budoucím, jehož přičiněním také i tato budova i s okolím byla zvelebena. V době nynější její četné síně slouží účelům školským. — Nedaleko budovy v malém útulném, vkusně upraveném parku, stojí na zvýšeném podstavci socha Karla Havlíčka se vzhůru vztyčenou paží, při čemž zdá se, jakoby vzdorně opakovati chtěl svá památná slova:

> Přislibujte si mně,
> poroučejte si mně,
> vyhrožujte si mně,
> přece zrádcem nebudu!

Slavnosti, kdy pomník odhalen a svěřen budoucí péči města, jsem byl též přítomen; niméně podrobnosti její nemíním uváděti, neboť slavnosti tohoto druhu, až na malé výjimky, bývají vždy stejné. Jedině za poznámku stojí, pakliže uvedu, že sjelo se ze všech končin veliké množství účastníků. Vlaky přivážely hosty několik dnů předem, a těmi dostavilo se mnoho sokolských jednot. V den slavnosti přibylo též několik čet sokola jízdného z venkova v malebném úboru sokolském na bujných koních, kteří těšili se hojné pozornosti všech. Tito, jakož i ostatní spolky, rozložili se kruhem na celém jirchářském kopci. Bližší okolí pomníku tvořilo celý les praporů, kolem něhož nacpáno bylo lidu tolik, že by snad bylo ani jablko nepropadlo. Kdo však zde scházel, bylo c. k. úřednictvo a četní jich podřízení, jimž z vyšších míst nařízeno dostaviti se v týž den do svých úřadoven. Tím ovšem míněn byl pro ně zákaz na slavnosti podílu bráti. To vzbudilo mezi súčastněným lidem nelibost. Tu a tam ozval se tlumený, později hlasitý projev nevole — hanba jim! a podobné narážky. Zde onde zavlálo vzduchem lesklé péro kohoutí, což nasvědčovalo tomu, že bezpečnostní orgány vládní připraveny byly potlačiti v zárodku každý bouřlivý projev se strany lidu. I to se později proneslo, že vojsko v kasárním dvoře bylo připraveno na povel v plné zbroji ven vytáhnouti. K tomu ovšem nedošlo a slavnost odbyla se skvěle. Mnozí z hostů, kteří, chtíce sobě prohlédnouti četné vzácné památky, zůstalo v městě několik dní. —— Vedle dříve již popsaných dvou chrámů spatřujeme ve středu města kostel sv. Jana, kdež odbývaly se bohoslužby pro studující středních škol. Poněkud k východu chrám Matky Boží s vysokou věží a rozsáhlým hřbitovem kolem; dále kostel sv. Bartoloměje, blíže okresní nemocnice. — V pozadí města starý kostel Všech Svatých a v levém pozadí kostel sv. Trojice. V městě jest starobylý veliký ženský klášter sv. Voršilky, kdež nalézá se dívčí škola. Západně od kláštera, na Zelném trhu, stojí tak zvaný kamenný dům, starobylá to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] památky kamenná [illegible] [illegible] [illegible] tak zvaný "[illegible] [illegible]", [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] památky [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] města, [illegible] [illegible] [illegible] archeologický sbor Vocel, jak již na jiném místě jsem uvedl. — [illegible] [illegible] místa v městě, [illegible] [illegible] pozornosti, k jejichž [illegible] [illegible] [illegible] které zaveden[illegible] jest lépe v dějinách tohoto města. — Před 50 lety, tedy v době, na kterou se vztahují hlavně mé upomínky, vycházely [illegible] dva politické týdenníky různé tendence a sice "Vesna Kutnohorská" a "Podvysocké Listy". V blízkém Kolíně pak "Česká Koruna" a v Čáslavě "Pravda". To ovšem přispívalo k povzbuzení národní uvědomělosti okolního lidu, který počal zakládati besední kluby, čtenářské besedy a ochotnická družstva. Tím nastal počátek doby, kdy lid okolní počal sobě více všímati svých národních povinností v podporování různých národních účelů. — V levo na západ od města vypíná se hrdě nad okolí se svým ladným stejnoměrným lesíkem kopec Vysoká. V pravo na sever pyšní se vrcholec Kaňkovský se svým na temeni šumným háječkem, v jehož blízkém pozadí ještě před několika lety se kutalo na stříbro. Pod ním z předu rozkládají se Sedlice s rozsáhlou tabákovou továrnou. Byl to původně klášter, který později přeměněn c. k. tabákovou režií v továrnu na doutníky — zde pracuje několik tisíc dělníků, hlavně ženského pohlaví. Uvnitř lze zříti mnohé zachovalé nástěnné fresky a různé obrazy i jiné zajímavosti z dob dávno, dávno minulých. — Několik kroků odtud na severozápad, v blízkosti zahrady knížete Švarzenberka, nalézá se malý hřbitov se světoznámou, snad jedinou svého druhu existující kostnicí. Sem sneseno a zde uloženo jest ohromné množství lidských kostí v krásném mistrně provedeném souladu. Při vstupu vítá nás nad vchodem z malých kůstek z prstů vytvořený nápis. V předu veliký několika-ramenný lustr z různých kostí lidských dovedně složený. Po stranách kaple jsou různé kosti v rozličné pyramidy složené. Oltáře obložené jsou lebkami, z kterých po stranách i na stropě utvořené jsou oblouky všech možných tvarů. Zde představí sobě člověk nejlépe pomíjejícnost lidskou, neboť tyto lebky, pozůstatky to lidské, se svými prázdnými očními důlky, zdá se jakoby bezzubými ústy, výstražně šeptaly nám: Co vy jste, my byli; co my jsme, vy budete! — Při odchodu odtud návštěvník odnáší sebou příšerný dojem, na který proti své vůli dlouho s jakousi posvátnou hrůzou vzpomíná. — Jsou prý to hlavně zbytky obětí z dávných válek husitských. — Fáma vypravuje, že prý jest to práce jistého slepého mládence, který kosti snesl, očistil a urovnal. Ať jest tomu však jakkoliv, zdá se, že jest to práce ohromná pro jednoho člověka k vykonání nemožná. — Kráčíme-li odtud zpět k továrně na doutníky, pozastavíme se u rozsáhlého těsně k továrně přiléhajícího kostela, jednoho z největších v Čechách. Zde každoročně v pondělí velikonoční, při odbývané výroční pouti obrovské prostory chrámové naplněny jsou zbožným lidem. Při kázání býval vždy vybírán kazatel nejlepší. Málokterý však byl mocen toho, by svým slyšitelným hlasem dovedl upoutati veškeré posluchače v prostorných klenbách chrámových. Zpravidla v popředí chrámu nebylo slyšeti slova. Znám byl mně však jeden nadaný kazatel, který schopen byl toho. Jeho jasný do dálky se nesoucí hlas upoutal pozornost všech v chrámě přítomných. Kazatelem tímto byl páter Václav Hrdlička, vždy usměvavý s krásným vlnitým havranním vlasem, kněz-vlastenec a oblíbený katecheta Kutnohorských reálních a měšťanských škol a spoluzakladatel sokolské jednoty tamtéž. Dlouho neměl se těšiti tento vlastenecký kněz přízni lidu tamního. Když (tuším r. 1867) Kutná Hora pořádala slavnost pojmenování bývalé ulice Čáslavské na počest svého slavného rodáka Kajetána Tyla na ulici, nesoucí jeho jméno, byl ten to kněz slavnostním řečníkem při odhalení desky na nároží této ulice. Na [illegible] [illegible] [illegible] vené spolky [illegible], sbor městských ostrostřelců, sokol Kutnohorský, školní mládež a studentstvo se svými učiteli v čele tvořili špalír. Při nároží ulice dříve Čáslavské, nedaleko Zengrova domu, [illegible] [illegible] prapory v [illegible] [illegible] [illegible] tribunu, na které páter Hrdlička se svou krásnou [illegible] [illegible] promluvil k lidu. Obsah jeho vlasteneckým [illegible] protkané řeči [illegible] byl po chuti tehdy [illegible] vládním [illegible], [illegible] z vyšších míst učiněny byly kroky k jeho zatčení. Na daný pokyn vlivů požívající úřední osoby, která kněze tomu naklonena byla, zpraven byl o tom páter Hrdlička svými přáteli. Toto sdělení provázeno bylo radou, by ještě téže noci v přestrojení město opustil. To se ovšem stalo a na radu přátel Hrdlička zmizel z města. Druhý den ráno nastal poplach v Israeli, neboť vládní pochopové nalezli byt prázdný — hledaný kněz jakoby se do země propadl. Obyvatelstvo města dlouho vzpomínalo na vlasteneckého kněze a zvláště mládež na svého oblíbeného katechetu, který zatím přestoupiv na pravoslavnou víru, usadil se v Rusku. — Tímto končím své upomínky na Kutnou Horu a její okolí. — Přál bych p. E. Kroupovi, by tužby jeho došly v brzkém čase svého splnění, by dopřáno mu bylo opět po letech spatřiti ta i jeho srdci tak drahá a vzácná místa, ve kterých prožiti mu bylo dny jeho mládí, na které zapomínati nemožno i po letech. — Tato touha stala se i mým po celá leta nesplněným ideálem, který, bohužel, až dosud nepříznivými okolnostmi žádoucího cíle nedošel. Nicméně místům mně tak drahým zachovám svou milou upomínku až do posledního dechu svého života. — S pozdravem váš, Frank Mašin.

CHICO, Cal., 4. října 1915. — Ctěná redakce "Pokroku"! — Již jest tomu něco času od té doby, kdy od nás bylo v "Pokroku" slyšeti. Máme zde dosti velkou kolonii Čechů, ale žádný z nich si nevezme tolik času, aby Chico dal opět na mapu. Léto již jest ukončené a podzim nastal. Byl jsem dychtiv zkusiti letní dobu v Sacramento údolí. Mnoho jest slyšeti o onom teplém počasí a tak jsem se rozhodl, že to musím zkusiti. Vše šlo dobře přes celé léto. Žádná neobyčejná horka aneb vedra jsme nemuseli zkoušeti. V červenci byly tři dny, kdy rtuť stála nad bodem 100 stupňů. Jeden den 101, druhý 103 a třetí 104½ stupně. V srpnu byly dva horké dny a totiž jeden 106 a druhý 107 ve stínu na straně ulice, kam slunce bilo. Ve městě na ulicích jest v očekávání, že bude tepleji, nežli na farmách, kde slunce se tak neopírá. V jednom shora udaném dni jsem byl na farmě u krajana Kalouska, blíže Hamilton City, jenž právě mlátil. Lidé při mlátičce pracovali celý den a nic neobyčejného, jak jsem pozoroval, se nepřihodilo. Ty nejlepší dni nejsou tak horké, aby při tom člověk nemohl pracovati. Na to však jsou noci vždy chladné a osvěžující a člověk najde spánek pohodlný a přikrývka jest vítanou. Přes celé léto jsme měli krásné počasí. Jelikož zde nepršelo, tedy jsme neměli žádné bouře, žádné větry, aneb krupobití. Každý den slunce krásně svítilo s teploměrem okolo 90 stupňů po většinu dní, od začátku července do konce srpna a to bylo odpoledne asi do čtyř hodin; potom se opět trochu ochladilo a celkem se musí říci, že jsme zde počasí měli překrásné. — První týden v červnu jsme měli poslední déšť a očekáváme, že nyní již každou chvíli přijde. Jest ku podivu, jak vše setrvá zelené během onoho suchého období. — Stromy rostou bez přestání, vojtěška dala až 5 sečí bez zavodňování a nyní se na ní pase. Kafírkorna, egyptská korna, egyptská pšenice atd., vyrostly do veliké výše a daly velikou úrodu též bez zavodňování. Indiánská korna se zde vydařila na několika místech, tak že jsem odhadoval úrodu asi 25 bušlů po akru. Mnoho záleží na semeně, přispůsobení se zdejšímu podnebí a vláhy v půdě. Zdejší půda udrží mnoho mokra přes léto, je-li půda vzdělávána a povrch udržován sypký. Ještě nyní, kde jest půda sypká, ve čtyřech palcích najdem mokrou zem a vše v ní zelené a bujně roste. V zahradách mezi stromovím místy nalézáme shora jmenované druhy korny, aneb melounů, squash a turkyň, tak že země jest úplně pokrytá zelení. Někteří dají přednost nechati půdu mezi řádky stromů prázdnou, aby mladé švestky aneb mandle netrpěly suchem. Úrody zde byly znamenité. Pšenice sypala od 15 do 30 pytlů po akru, ječmen od 15 do 25. Egyptská pšenice, setá zde pouze třetí rok, dává dobrou úrody a sice od 4,000 do 7,000 liber z akru. Obilniny této se [illegible] [illegible] jako krmení pro dobytek, [illegible] [illegible] [illegible] a praví se, že z [illegible] této semele se krásná mouka. Očekává se, že egyptská pšenice učiní veliký převrat v hospodářských zájmech a slibuje velikou budoucnost pro Sacramento údolí. Ovoce se letos dobře vydařilo. Švestek v některých zahradách bylo takové spousty, že mnoho stromů rozlámaly. Mandlí bylo nad průměr a mají slušnou cenu. Jiného ovoce bylo hojnost, tak jako broskví, meruněk, jablek a slív. Kdežto hrušek bylo málo. Vína bylo též hojnost. Chmele bylo též dosti a nyní již jest všechen v balech a složen ve skladech. Co se poměrů zdejších týče, musím říci, že Californie místy hrozně postrádá trhů na svoje výrobky. — Velice špatná organisace v obchodních pramenech. Na příklad v Chico máme okolo 15,000 obyvatel a ve vůkolí Chica jest tisíce kusů hovězího dobytka, koní, vepřového dobytka atd., a zde není člověka, aby něco takového kupoval u dráhy a zasílal do trhu, který se nedávno otevřel v Sacramento, a již dávno existuje v San Francisku. Chce-li farmer prodati něco svého dobytka aneb prasat musí žádati zdejší řezníky, aby se na stádo přišli podívati, a co se jim uráčilo podati, za to byl nucen farmer svůj dobytek prodati. Na koně zde není vůbec žádný trh. Docela dobré koně, od 1,400 do 1,600 lb. váhy a mladí se vyhodí za $75.00 kus. Chce-li farmer prodati obilí, vezme do města několik vzorků, jednatel někde ve městě v offici zašle vzorky do San Franciska a tam odtud přijdou nabídky. Obilí bývalo a stále jest základem blahobytu v Kalifornii a proto tedy v obilí jest více konkurence a ceny jsou dobré, tak že za obilí se stále tržé veliké peníze. Na to ale ty stejné staré způsoby se ponechaly v obilním obchodě. Obilí při sekání se dává do pytlů, farmer v pytlích veze své obilí do trhu, ve skladištích se vše nalézá v pytlích, dělníci nosí pytle plné obilí na veliké kůpy. Do vozů na dráze se vše opět nosí v pytlích a v pytlích vše jde na lodě atd. Ani jediný elevator zde není. Zde velice potřebujeme lidí s kapitálem na založení elevatorů a svobodných trhů na obilí a dobytek. Zde potřebujeme několik řezníků a uzenářů, kteří by měli kapitál na zavedení obchodů. Dle všeho přicházím na úsudek, že zdejší krajina jest v začátcích a že teprv nyní prošla zkušební periodu a právě nyní se vynalezla. Totiž teprve shledala co nejvíce postrádá a co se zde nejlépe osvědčuje. Zdejší kraj nejvíce postrádá podnikavých lidí. V celém našem městě a okolí máme 5 řezníků, kteří si dělají s lidmi, jak sami chtějí, jak při koupi, tak i při prodeji. Jak jest zdejší krajina výhodná k pěstování drůbeže, přece zde nalézáme drůbež velice drahou a vejce též. Dnes jsou krocani 25c libra, kuřata 20c libra, kachny a husy jsou skoro neznámé. Máslo jest 65 a 70 centů za 2 libry a vejce 45c tucet. O, ty staré české maminky a jejich hejna slepic, kachen a hus tam na východě! Jaký to rozdíl mezi českým lidem a zdejšími "Native Sons"! Musím se též zmíniti, že nás sem přijeli navštíviti z Clarkson, Neb., manželé Chas. Rentrovi s dítkami, paní Allenová, slečny Anna a Aloisie Jirovcova, obě z Nebrasky učitelky, a manželé J. D. Wolfovi. Všem se zde líbilo, tak doufám, že naše osada příjezdem některých z nich sem vzroste. — Minulý osmý srpen byl oslaven p. Antonem Husou a jeho chotí jejich 50-leté zlaté jubileum. A to se ví, že naše česká osada musela na té rodinné památné oslavě bráti podíl. Náš hostitel, jenž jest 75 roků stár a jeho manželka 77 roků, pravil, že teprve od své zlaté svatby dostal touhu žíti do sta let. "No, vždyť jest to v Kalifornii," pravil a jeho hosté mu toho od srdce přejí. — Devatenáctého minulého měsíce jsme konali překvapeníčko na našeho krajana a souseda Vác. Drobného. Celý český živel od Orland, Hamilton City a Chico se pojednou shluknul na dvoře p. A. Balabona a pak, jako ta německá armáda v Rusku se hrnula na Varšavu, my jsme vtrhli na jeho dvůr! Napřed chtěl bojovat a pak utéci, ale mu to nepomohlo a on musel kapitulovati a [illegible] na zdraví sebe a jeho choti. Hosté přinesli sebou k jídlu a pití všeho možného a po nádherném obědě nastala pravá česká [illegible]. [illegible] jsme se pak [illegible] [illegible] a když jsme byli v tak [illegible] náladě, tak jsme nezapomněli [illegible] na vdovy a sirotky v Čechách a pro jejich prospěch jsme ustanovili sbírku, přičemž něco přes $10 bylo sebráno. Prozatím na zdar! Podruhé více. V úctě,

Jos. Křikač.

Z výstavy.

Právě potěšil nás list ze San Francisca. Zněl takto: "Procházeje budovou Potravních Výrobků na výstavě zdejší, přišel jsem na Trinerovu výstavku. Trpěl jsem po dvacet let zácpou a zkusil jsem mnoho léků, ale účinek jejich byl pouze předcházejícím. Umínil jsem si tedy zkusiti ještě Trinerovo Léčivé Hořké Víno, jež mně bylo vřele odporučeno přítelem a musím říci, že jsem více než potěšen, že jsem tak učinil, protože, co jsem začal Hořkého Vína užívati po předešlé dva týdny, v malých dávkách, pocítil jsem úlevu všech starých nepříjemností a zdá se mi, že jsem začal nový život. Odporučuji Trinerovo Léčivé Hořké Víno všem svým přátelům za nejlepší v trhu. Chas. Bradly, San Francisco, Cal." Tento lék účinkuje výborně v zápeě a následcích její, v nechuti k jídlu, v slabosti a nervosnosti. Cena $1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velko-výroba léků, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Bolesti ve svalech a v kloubech rychle přejdou, natřete-li bolestná místa Trinerovým Linimentem. — Mějte jej doma, abyste jej nemusili teprve sháněti, když Vás bolesti napadnou. Cena 25 a 50c, poštou 35 a 60c. — Advertisement.

BUDETE se stěhovat ?

Zda-li ano, zavolejte Tyler 1020 W. Stěhování a express.

FRANK HALÁMEK

2448 So. 5. St. 13tf Omaha

Pěkně zařízený **HOSTINEC**

— vlastní —

Frank Semerád

16. a William ulice Omaha, Nebr.

Výtečný Metzův ležák, jakož i pravé importované plzeňské stále na čepu. Kořalova vína a nejlepší lihoviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusek stále při ruce.

Kdo by si přál dobrá česká a laciná jídla, ať přijde do nově upraveného restaurantu k

V. NUDEROVI

roh 14. a William ul.

Taktéž může pp. cestujícím posloužiti čistými pokoji.